

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte:

Petru URSACHE

Judecători:

Nadejda TOMA

Vladimir TIMOFTI

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de inculpata Timofeeva Izabela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 august 2015,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 29 iulie 2014, la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a fost înregistrată cauza penală de învinuire a Izabelei Timofeeva în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

La 12 august 2015, în ședință de judecată, acuzatorul de stat Liubovi Conșina a solicitat prelungirea duratei măsurii preventive arestul preventiv, aplicat în privința inculpatei Timofeeva Izabela pe un termen de 90 zile.

Avocatul inculpatei Timofeeva Izabela, Liubovi Rogojan, în ședință de judecată a solicitat respingerea demersului acuzatorului de stat Liubovi Conșina și înlocuirea arestului preventiv cu arest la domiciliu, invocînd că, starea de sănătate a inculpatei Timofeeva Izabela nu îi permite să fie deținută în stare de arest.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 august 2015 a fost respins demersul avocatului cu privire la înlocuirea măsurii preventive arestul preventiv cu arestul la domiciliu, și a fost admis demersul procurorului, dispunîndu-se prelungirea măsurii preventive, arestul preventiv, pe un termen de 90 zile.

3. Inculpata Timofeeva Izabela a contestat încheierea cu recurs, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respins demersul privind prelungirea duratei măsurii preventive sub forma de arest preventiv pe un termen de 90 zile cu înlocuirea acesteia cu arest la domiciliu sau obligarea de a nu părăsi localitatea.

4. Prin decizia irevocabilă a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 august 2015, recursul declarat de inculpata Timofeeva Izabela a fost respins ca nefondat cu menținerea încheierii atacate.

Instanța de apel a stabilit că situația de fapt, și anume existența unei bănuieli rezonabile de comiterea infracțiunii incriminate inculpatei Timofeeva Izabela nu a suferit schimbări, de aceea este necesară menținerea în continuare în privința inculpatei a măsurii preventive, arestul preventiv, prin ce se va preîntâmpina eschivarea ei de la prezentarea în fața instanței de judecată și va duce la o bună desfășurare a procesului penal.

5. Împotriva deciziei instanței de recurs, declară recurs în anulare inculpata Timofeeva Izabela, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă înlocuirea măsurii preventive, arestul preventiv, cu arestul la domiciliu sau obligarea de a nu părăsi localitatea.

În motivarea cerințelor sale, inculpata Timofeeva Izabela indică faptul, că se află în arest preventiv un termen îndelungat și nu au fost prezentate suficiente motive pentru a decide prelungirea măsurii preventive - arestul preventiv pe un termen de 90 zile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art. 401 alin.(1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În speță, se constată că decizia pronunțată de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 august 2015 privind respingerea recursului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 august 2015, prin care s-a prelungit durata măsurii preventive, arestul preventiv, este irevocabilă și Colegiul penal statuează că legiuitorul nu mai prevede căi de atac asupra unei astfel de hotărâri judecătorești, iar în consecință, o asemenea hotărâre nu cade sub

incidența hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, care sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare.

Or, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o astfel hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reiterează că procedura de atac a hotărârilor judecătorești irevocabile cu recurs în anulare este reglementată de art. 452 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Astfel, Colegiul penal conchide că împotriva hotărârilor judecătorești prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea sunt irevocabile și nu sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare, ceea ce este prevăzut de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul în anulare declarat de inculpata Timofeeva Izabela este inadmisibil, deoarece o astfel de hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpata Timofeeva Izabela împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 august 2015, deoarece nu îndeplinește condițiile de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 03 februarie 2016.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Vladimir TIMOFTI